(1376) "रफि गतौ" (I-भ्वादिः-414. सक. सेट्. पर.)

केचित् हिंसार्थकत्वमस्याङ्गीकुर्वन्तीति क्षीरतरङ्गिणीतो ज्ञायते।

रम्फकः-म्फिका, रम्फकः-म्फिका, रिरम्फिषकः-षिका; रारम्फकः-म्फिका; रम्फिता-त्री, रम्फयिता-त्री, रिरम्फिषिता-त्री, रारम्फिता-त्री; इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिककम्पतिवत् (166) बोध्यानि। अस्य धातोः गत्यर्थकत्वात् ण्यन्तात् शानचि-रम्फयमाणः, रम्फयिष्यमाणः इति विशेषः। घञि-[A]सुरम्फः।

(1377) "रबि शब्दे" (I-भ्वादिः-376. अक. सेट्. आत्म.)

रम्बकः-म्बिका, रम्बकः-म्बिका, रिरम्बिषकः-षिका, रारम्बकः-म्बिका; रम्बिता-त्री, रम्बयिता-त्री, रिरम्बिषिता-त्री, रारम्बिता-त्री; इत्यादिकानि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककम्पतिवत् (166) ज्ञेयानि। [1]रम्बणः, [2]सुरम्बी, [3]हेरम्बः,[B] अस्य धातोः इमानि रूपाण्यधिकानीति विशेषः।

(1378) "रभ राभस्ये" (I-भ्वादिः-974. अक. अनि. आत्म.)

राभस्यम्=कार्योपक्रमः। अयं प्रायेण आङ्पूर्वक एव प्रयुज्यते।

---

1. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति, 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्' (3-2-148) इति वा युच् ताच्छीलिकः।
2. 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनिप्रत्यये रूपमेवम्।
3. हे इत्येवं रम्बते इति हेरम्बः=विनायकः। पचाद्यचि रूपमेवम्। 'के रम्बते—करम्बः। स्वर्णं रत्नकरम्बितम्, कृञश्च चित् ('कृञश्च' द. उ. 7-17) इत्यम्बज् वा' इति क्षीरतरङ्गिण्यामुक्तम्। "'हः शङ्करे हरौ हंसे रणरोमाञ्चवाजिषु' इति नानार्थरत्नमाला। 'हे उषसि रम्बते' इति स्वामी।" इति अमरसुधा (1-38)।

A. 'हयैः सुरम्फैर्द्रुतमर्बतो रवेः पर्वद्विरालब्ध्यत रक्तिमा करैः।' धा. का. 1-54.

B. 'सकम्पहेरम्बसमानलम्बनाः.....।' धा. का. 1-49.